

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Oktawian Nawrot (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z odwołania M. R.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 13 grudnia 2018 roku w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na czternaście z piętnastu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w S., ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 283

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2020 r.

postanawia:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W dniu 13 grudnia 2018 r. Krajowa Rada Sądownictwa (dalej: Rada; KRS) podjęła uchwałę nr [...] w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na czternaście z piętnastu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w S., ogłoszonych w M.P. 2018, poz. 283.

W przedmiotowej uchwale, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2018, poz. 389 ze zm.; dalej: ustawa o KRS), Rada postanowiła:

1. przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie [...] do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w S.;

2. nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie [...], **M. M. R.**, [...] do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w S..

Odwołanie od powyższej uchwały złożyła M. R., SSR del. do Sądu Okręgowego w S. - VIII Wydziału Gospodarczego (dalej: odwołująca się). Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 398¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 1, 2 i 3 ustawy o KRS odwołująca się zaskarżyła uchwałę Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z 13 grudnia 2018 r. w części odnoszącej się do nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie M. R. do pełnienia urzędu Sędziego Sądu Okręgowego w S. i pozostawienia jednego stanowiska sędziowskiego przeznaczonego dla Sądu Okręgowego w S. - VIII Wydziału Gospodarczego bez przydzielenia kandydata.

Wobec skarżonej uchwały odwołująca się podniosła następujące zarzuty:

- naruszenie art. 33 ust. 1 ustawy o KRS poprzez podjęcie uchwały bez wszechstronnego rozważenia sprawy oraz wyjaśnień uczestniczki postępowania;
- naruszenie art. 33 ust. 2 ustawy o KRS poprzez niezażądanie od odwołującej się wyjaśnień ustnie lub na piśmie odnośnie zarzutów przedstawionych w informacji Prezesa Sądu Okręgowego w S. z 10 grudnia 2018 r. o skierowanie wniosku o rozważenie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i pozbawienie tym samym uczestniczki postępowania prawa do złożenia wyjaśnień i obrony;
- naruszenie art. 35 ust. 2 ustawy o KRS i art. 57 b w zw. z art. 63 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. 2013, poz. 427 ze zm.) oraz art. 60 i art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w taki sposób, że dokonanie oceny kandydatki M. R. nastąpiło w oparciu o treść wniosku Prezesa Sądu Okręgowego w S. o rozważenie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego z 10 grudnia 2018 r. złożonego bezpośrednio przed posiedzeniem KRS, co uniemożliwiło kandydatce złożenie wyjaśnień i pozbawiło prawa do obrony, a w konsekwencji naruszyło konstytucyjne prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

W świetle powyższego, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c., odwołująca się wniosła o uchylenie skarżonej uchwały w części, co do nieprzedstawienia

kandydatury M. R. na wolne stanowisko sędziowskie i przekazanie sprawy KRS do ponownego rozpoznania.

Jednocześnie, odwołująca się wniosła „ewentualnie” o ponowne rozpatrzenie z urzędu sprawy w trybie art. 45 ust. 1 ustawy o KRS z uwagi na ujawnienie nowych okoliczności sprawy, a w przypadku podjęcia uchwały o ponownym rozpatrzeniu z urzędu sprawy, nieprzedstawianie jej odwołania Sądowi Najwyższemu do rozpoznania, z zastrzeżeniem możliwości wystąpienia z odrębnym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (na wniosek uczestnika).

W dniu 26 lipca 2019 r. Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę nr [X.] w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na jedno z piętnastu stanowisk sędziego Sądu Okręgowego w S., ogłoszonych w M.P. 2018, poz. 283. W uzasadnieniu przytoczonej uchwały wskazano, że na posiedzeniu plenarnym 26 lipca 2019 r. Krajowa Rada Sądownictwa, po analizie zgromadzonej dokumentacji, stwierdziła, że w sprawie zachodzi nowa okoliczność w rozumieniu art. 45 ust. 1 ustawy o KRS. Rada wskazała, że taką okoliczność stanowi zakończenie postępowania wyjaśniającego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, który postanowieniem z 3 lipca 2019 r. (RDSP [...]), po rozpoznaniu żądania Prezesa Sądu Okręgowego w S. z 29 listopada 2018 r., odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Uchwałą nr [Y.] z dnia 12 grudnia 2019 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na jedno z piętnastu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w S., ogłoszonych w M.P. 2018, poz. 283, Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła nie przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie M. M. R. do pełnienia urzędu na jedno z wyżej wskazanych stanowisk. W uzasadnieniu do wskazanej uchwały Rada wskazała, że o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie odwołującej się zadecydował całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności oceniane łącznie: niska stabilność orzecznictwa w sądzie okręgowym, stwierdzona przewlekłość postępowania w jednej ze spraw, niepodejmowanie niezbędnych czynności w szeregu sprawach mimo monitów ze strony przełożonych zarówno w sądzie rejonowym, jak i w sądzie okręgowym.

Następnie akta postępowania konkursowego zostały przekazane do Sądu Najwyższego wraz z odpowiedzią na odwołanie uczestnika postępowania – Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa. W replicie tej Przewodniczący KRS, podtrzymując stanowisko zajęte przez Radę w skarżonej uchwale, wniósł o oddalenie odwołania w całości jako pozbawionego uzasadnionych podstaw. Zaznaczył przy tym, że w analizowanym odwołaniu nie wykazano, aby Rada dopuściła się w skarżonym postępowaniu naruszenia prawa, zaś odwołanie stanowi bezzasadną polemikę z przyjętą przez Radę oceną kandydatury odwołującej się.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Postępowanie należało umorzyć.

Wnosząc odwołanie od uchwały KRS nr [...] z 13 grudnia 2018 r., odwołująca się wyraźnie podkreśliła: „ewentualnie wnoszę o ponowne rozpatrzenie z urzędu sprawy w trybie art. 45 ust. 1 ustawy o KRS z uwagi na ujawnienie nowych okoliczności sprawy, a w przypadku podjęcia uchwały o ponownym rozpatrzeniu sprawy, nie przedstawienie niniejszego odwołania Sądowi Najwyższemu do rozpoznania, z zastrzeżeniem możliwości wystąpienia z odrębnym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (na wniosek uczestnika)” (k. 49-50).

Rada przychyliła się do alternatywnego wniosku odwołującej się i 26 lipca 2019 r. podjęła uchwałę nr [X.] w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na jedno z piętnastu stanowisk sędziego Sądu Okręgowego w S., ogłoszonych w M.P. 2018, poz. 283. W następstwie ponownego rozpatrzenia sprawy Rada podjęła 12 grudnia 2019 r. uchwałą nr [Y.] w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na jedno z piętnastu stanowisk sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w S., ogłoszonych w M.P. 2018, poz. 283.

Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, że podjęcie przez KRS uchwały o ponownym rozpatrzeniu sprawy zaktualizowało wniosek odwołującej się o nieprzedstawienie jej odwołania od uchwały KRS nr [...] z 13 grudnia 2018 r. Sądowi Najwyższemu. Z procesowego punktu widzenia stwierdzić należy, że skutek, jaki w ten sposób zamierzała osiągnąć odwołująca, miał być analogiczny

do skutku cofnięcia apelacji. Oczywistym bowiem jest, że strona może zrezygnować z zaskarżenia orzeczenia, również po wniesieniu środka odwoławczego – jest to jej uprawnienie procesowe, z którego korzysta w ramach swobodnej dyspozycji. To strona podejmuje ocenę, czy jej interes prawny wymaga rozpoznania sprawy, a zatem, czy postępowanie odwoławcze powinno być doprowadzone do końca przed Sądem Najwyższym, czy też – wobec czynności równoznacznej w skutkach prawnych z cofnięciem odwołania od uchwały KRS – należy je umorzyć. Samo cofnięcie odwołania od uchwały KRS nie podlega natomiast kontroli Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, orzekł jak w sentencji postanowienia.